

izjava Nenada Zekana od 10. studenoga 2017., iz kojeg proizlazi da je on osobno, odnosno njegovo poduzeće Auto team d.o.o., u razdoblju od 1995. do kraja 2001. neprekidno samostalno koristilo poslovni prostor koji se nalazi u zgradi u Splitu, na adresi Obala kneza Branimira 113, oznake čest. zgr. 3406, k.o. Split, i to na temelju ugovora o zakupu sklopljenog s Nogometnim klubom „Split“. Imenovani je istaknuo da je navedeni prostor korišten isključivo za obavljanje automehaničarske djelatnosti te da se predmetni poslovni prostor sastojao o više prostorija smještenih u prizemlju i na I. katu. Konačno, iz izjave proizlazi da u prethodno navedenom periodu, poslovne prostore na adresi Branimirova 11/3, osim automehaničarske i drvodjelske djelatnosti, nitko treći nije koristio.

Uvidom u obrazloženje pobijanog djelomičnog rješenja utvrđeno je da je prvostupanjsko tijelo istaknulo kako je u konkretnom slučaju nedvojbeno utvrđeno da je konfiscirana čest. zgr. 3406, ranije upisana u zk.ul. 8048, k.o. Split, podobna za naturalni povrat, i to iz razloga što je cjelokupnim provedenim postupkom nedvojbeno utvrđeno da predmetna nekretnina – poslovna zgrada sagrađena na čest. zgr. 3406, k.o. Split na dan donošenja Zakona o naknadi nije bila u posjedu niti je služila za obavljanje djelatnosti RNK Split, već je utvrđeno da je RNK Split istu davao u zakup trećim osobama. Dakle, kako po mišljenju prvostupanjskog tijela nisu kumulativno ostvarene pretpostavke iz članka 54. Zakona o naknadi, konfisciranu nekretninu trebalo je u naturalnom obliku vratiti podnositeljima zahtjeva.

Ovo drugostupanjsko tijelo prvenstveno cijeni neosnovanim prigovor žalitelja da su nekretnine ranijih oznaka čest. zgr. 3406 i čest. zem. 10234/1, obje k.o. Split, izuzete od naturalnog povrata u skladu s odredbom članka 45. stavka 1. Zakona o naknadi, budući da su predmetne nekretnine bile vlasništvo Tvornice cementnih proizvoda u Splitu, koja ja bila vlasništvo Vicka Ferića pok. Marina, Ante Ferića pok. Marina i Krune Ferića pok. Marina, odnosno s obzirom na činjenicu da je ranijim vlasnicima oduzeto poduzeće, već da podnositeljima zahtjeva pripada pravo na naknadu, u skladu s odredbama članka 46. i članka 47. Zakona o naknadi.

Pritom se ističe da su navedeni prigovori žalitelja otklonjeni već u obrazloženju pobijanog djelomičnog rješenja, iz kojeg razloga se ovo drugostupanjsko tijelo, u skladu s odredbom članka 245. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, u cijelosti priklanja razlozima navedenim u obrazloženju prvostupanjskog rješenja te ujedno cijeni navedene prigovore žalitelja neosnovanim.

Također se naglašava, kako se u konkretnom slučaju nesporno ne radi o oduzetom poduzeću koje je uneseno u društveni (pretvorbeni) kapital niti jednog sadašnjeg trgovačkog društva, sukladno Zakonu o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, broj 19/91, 83/92, 84/92, 94/93, 2/94, 9/95, 21/96 i 118/99 – Odluka Ustavnog suda RH), to prema ocjeni ovog drugostupanjskog tijela nisu ostvarene pretpostavke za utvrđivanje prava na naknadu u dionicama ili udjelima društva iz portfelja Hrvatskog fonda za privatizaciju ili u obveznicama Republike Hrvatske, u skladu s odredbom članka 53. stavka 2. Zakona o naknadi, kako to pogrešno smatra žalitelj.

Vezano za prigovore kojima žalitelj opetovano osporava pravilnost zaključka prvostupanjskog tijela u pogledu kumulativnog ostvarenja pretpostavki iz odredbe članka 54. stavka 1. Zakona o naknadi, ovo drugostupanjsko tijelo ističe da je već Upravni sud u Splitu u presudi, Poslovni broj: UsI-109/14-50 od 29. svibnja 2017. ocijenio neosnovanim prigovore žalitelja, u tom postupku tužitelja, da je djelatnost kluba sve ono što predviđa i propisuje statut jedne udruge



hfmNVNcuhUGQWwsZ2IMPIg